

Brussel: we komen eraan!

Op zondagmorgen 5 oktober, ben ik als opa Jan een Goede Voorouder en neem ik de trein van 12.01 uur richting Brussel-Noord, via Mechelen. Al weken was ik van plan om deel te nemen aan deze. Klimaatmars. Het is heel bijzonder om, omringd door de politie, de gekste 'overtredingen' te mogen doen, zoals stoplichten negeren en midden op de Koning Albert II laan of de Wetstraat te gaan lopen. De vreedzame, vrolijke, gezellige en luidruchtige mars is een succes. Zo'n 30.000 verontruste burgers laten hun stem horen. Ze eisen een beter klimaatbeleid én het beëindigen van de jaarlijkse subsidies van **15 miljard euro** voor fossiele brandstoffen. Zo los je de huidige bezuinigingen makkelijk op. Onderstaand een impressie.

De trein

In Puurs heb je een klimbrevet nodig om in de trein te kunnen komen. Voor reizigers met een rollator is het daarom een heel avontuur om met de trein te gaan. Eenmaal aan boord zit de stemming er direct goed in. Een mevrouw heeft een protestbord bij zich waarop staat *Ik ben voor bomen*. Twee meisjes werken aan hun proptestbord, daarbij geholpen door medereizigers met soms tegenstrijdige adviezen. In Mechelen stap ik over op de trein naar Brussel Noord. Die zit propvol. Als vrolijke haringen in een ton rijden we naar onze bestemming.

Aankomst in Brussel

Ik verdwaal altijd in het Brussel-Noord station. Gewoonlijk zorgt de politie ervoor dat je niet de hoofdingang uit kan. Dan ben ik helemaal de weg kwijt. Dit keer mag dat wel. Toch vraag ik een agent om de weg. Hij legt mij dat geduldig in gebroken Nederlands uit. En het klopt precies. Ik loop vlot naar het begin van de Koning Albert II laan om mijn vrienden van de Vlaamse Grootouders voor het Klimaat, te zoeken. Het is één uur geweest en iedereen – van jong tot oud – staat te popelen om te kunnen beginnen. Het is een kleurrijke bedoening. Je komt de vreemdste en meest creatieve protesten en demonstranten tegen. De sfeer zit er goed in. Iedereen is vriendelijk maar wel gedreven om in een tijd waarin miljarden naar defensie stromen en de sociale voorzieningen onder druk staan in een steeds rechtser wordende samenleving, een duidelijk punt te maken.

De organisatie

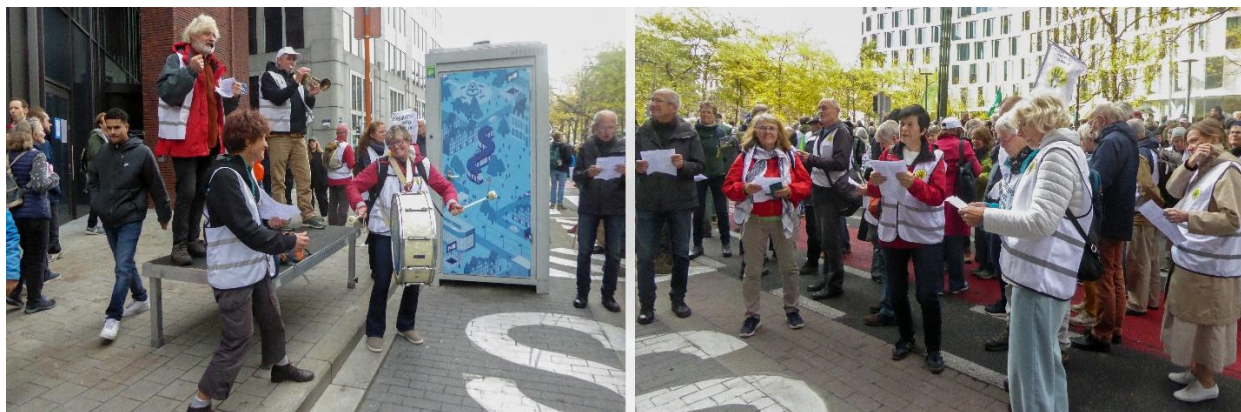
De Klimaatmars wordt georganiseerd door de Klimaatcoalitie, die een brede waaier aan ngo's, mutualiteiten, vakbonden en burgerbewegingen uit heel België verenigt. Sinds 2008 voeren meer dan 100 organisaties binnen deze koepel campagne voor eerlijke en noodzakelijke maatregelen om onze klimaatcrisis aan te pakken. Dat doen ze heel efficiënt door op basis van gedegen wetenschappelijke feiten, druk uit te oefenen op de politiek en hun beleidsmakers, voor een verantwoord en daadkrachtig klimaatbeleid.

En daar ontbreekt het in België en vooral in Vlaanderen al jaren aan. Klimaatminister Zuhal Demir laat een spoor van wanbeleid na met haar 'haalbaar en betaalbaar' mantra. Dat in een tijd waarin er op Europees niveau en na maandenlange protesten van klimaatjongeren, juist veel aandacht was voor onze klimaatcrisis en de bestrijding ervan via de Green Deal en de Klimaatwet. Ook de huidige Vlaamse en federale regering nemen hun verantwoordelijkheid in de grootste crises (vervuiling, klimaat en biodiversiteitsverlies) ooit, niet op. En daarom komen verontruste burgers weer op straat.

Grootouders voor het Klimaat, Gvhk

Mijn GvhK-hesje hangt al jaren over mijn bureaustoel en mijn petje ligt op een plank met fossielen in de boekenkast. Ik heb ze in mijn rugzakje gestoken en doe ze in Mechelen aan. Opa Jan verandert zo in een activist. Het zal je maar overkomen op je oude dag. Ik weet dat de Grootouders vooraan op de Koning Albert II laan staan. Maar ik zie ze niet en loop dan maar de gigantische menigte in. Onderweg zie ik een spandoek van de Belgische Klimaatzaak. Ik maak er een foto van en we glimlachen elkaar vriendelijk en begrijpend toe. Ook in deze zaak heeft de Belgische, Vlaamse, Waalse en 'Duitse' politiek de burger in de kou gezet. Dwarsliggen en de uitspraken van rechters negeren is wat ze doen.

© Auteur

Dan hoor ik de vrolijke tonen van de cancan muziek van de Franse componist Jacques Offenbach, zie ik de vier GvhK-muzikanten en beluister ik het voor deze gelegenheid gevormde GvhK-koor of creatieve klik, zingen. Onze duizendpoot Dirk van der Roost die naar de COP30 in Brazilië zal gaan, blaast met bolle wangen op zijn onafscheidelijke trompet. Het is een gezellig boel. Ik zie bekenden, maar ja je kunt natuurlijk niet iemand omarmen als ze aan het zingen is. Er is een nieuw lied ingestudeerd dat het *Kantel-moment* is gedoopt. Het verwijst naar de vele kantelpunten op aarde die in de gevaren zone zitten door onze klimaatopwarming. Een bekend voorbeeld is de vertragende Golfstroom.

Ik voel me weer helemaal in mijn element, maak een aantal foto's en sluit me als één van de allereerste ambassadeurs van de Grootouders, aan als bannerdrager. Het aantal banners is veel groter dan vroeger. Ik zie er zo vier verschillende die allemaal de ambities van de Grootouders voor het Klimaat weergeven. Nieuw is de banner met de tekst *Wees een Goede Voorouder*. Dat is een concept, waarin alle aardbewoners hun verantwoordelijkheid nemen als voorouder van iedereen (en alles) wat na ons op de aarde zal leven. Dit zou eigenlijk vanzelfsprekend moeten zijn!

Dat is dan ook miljoenen jaren lang bij onze voorouders wel het geval geweest. Het maakt niet uit welke prehistorische voorouder u neemt: ze waren Goede Voorouders, onder vaak uiterst moeilijke omstandigheden. Zelfs onze neven de neanderthalers, waar we soms het bed mee deelden en die elkaar soms en wellicht ook ons, opaten als het even echt tegen zat, waren Goede Voorouders. Inheemse volkeren in bijvoorbeeld het Amazonewoud zijn Goede Voorouders. Maar wij hebben onze banden met de natuur verloren. Wij buiten de natuur uit en stellen ons er vaak op religieuze gronden, boven. Wij vinden dat we, dankzij onze technologische 'vooruitgang', alles kunnen en mogen. Wij vervuilen niet alleen de atmosfeer (onze klimaatcrisis), maar ook het land en de oceaan. Wij maken er gewoon een zootje van.

Onze klimaatcrisis kent geen grenzen

Dat onze klimaatcrisis evenals de vervuilingen en het verlies aan biodiversiteit geen grenzen kent, betekent dat alle landen mee moeten. Daarvoor is tien jaar geleden het Akkoord van Parijs afgesloten. Men beloofde toen plechtig en in een jubelstemming, dat men er alles aan zou doen om onze klimaatnoodtoestand een halt toe te roepen. Na tien jaar kunnen we een balans opmaken. De

conclusie is duidelijk: velen, en zeker de meeste Vlaamse en Belgische politici, laten het afweten. 'Eerst onze mensen' las ik op de ramen van het verlaten kantoorgebouw van het Vlaams Belang.

Foto als aandachtstrekker

© Auteur

De Grootouders voor het Klimaat pleiten al jaren voor een beter openbaar vervoer. Dit zou één van de kernpunten van elk rechtvaardig klimaatplan moeten zijn. Om hier aandacht voor te vragen rijdt er een GvhK-tram mee tijdens de grote demonstratie in Brussel op zondag 5 oktober. Ik zal het verbouwde gezicht van mijn collega demonstrant nooit vergeten toen ik haar in een jolige bui vroeg: Stoppen jullie ook bij Brussel-Noord? Een impressie.....

Alle beelden zonder copyright verwijzing, zijn van GvhK/ Liesbet Croughs.